

տական ուսումնաբան, խոստանալով տալ բնակարան, ծառայ, վառելիք, ուսումնաբանական կան կարասիկ և տարեկան 200 ր. փող: Նաև անգապետը շատ ուրախացաւ, ասելով թէ՝ «Ձեր որդիքը՝ սովորելով ուսումնաբանում, աւելի առաջ կը գնան, կը սովորեն ուսումնաբէն, այնպէս որ, մէկ էլ այցելած ժամանակը՝ միջոց կունենանք միմեանց հասկանալու»: Միւս ինդղով ժողովորդը յայտնում է, որ իրանց գիւղը՝ գանվելով «մեծ ճանապարհի» վրա, տարեկան մօտ 1000 ր. ծախս է անում անցնող պաշտօնական անձանց բնակարանի, ճիշների և այլ յարմարութիւնների վրա, մինչեռ երեք թուրք և երկու հայ գիւղերը ոչ մի մասնակցութիւն չեն ընդունում: Նաև անգապետը շատ իրաւացի գտաւ ժողովրդի խնդիրը և խոստացաւ կատարել: Ապա այցելեց շինական կառավարութիւնը, նայեց բոլոր մատեանները և նկատեց, որ հարկաւոր է բարոր գործերը ուսումնէն գրել: Դրանից յետոյ այցելեց նախկին եկեղեցական ծխական դպրոցի շինութիւնը, որը գտնվում է եկեղեցու բակում, և ասաց, որ շատ յարմար սենեակներ են, կարելի է առժամանակ՝ դպրոցը բացված ժամանակ՝ պահել այսուեղ, մինչև նորը շինելը: Նայեց և հասարակական շտեմարանը և կրկին յորդորեց միշտ բարի բաների մասին մտածել: —«Ես բարի գործի պաշտպան եմ, —ասաց նա, —իսկ չարութեանը իսխատ հակառակ»: Մօտ $\frac{1}{2}$ ժամ մնալուց յետոյ ուզուորմեղ դէաի Գանձակ:

զակները գնդակահար են անում երկու գիւղու: Գիւղացիները, մինչև իրանցից երկու սպանվելը՝ յանկութիւն չեն ունեցել աւազաներին սպանել, ի նկատի ունենալով, որ թուքերը շատ ընկերներ ունեն, որոնք կարող վրէժ լուծել, բայց երբ տեսնում են, որ իրացից զոհեր են լինում, համբերութիւնից գուրս կած՝ երեք աւազակներին էլ տեղնուած գնդակահար են անում: Գիւղացիները դէպմասին իմաց են տալիս Շուշու սոտիկանութիւնը: Մի քանի օրից յետոյ գալիս են սպանոթեան տեղերը մի քանի թուրք աւազակներ հարց ու փորձ են անում, թէ որտեղ են գտը վում աւազակների դիակները: Երեխ դիակներ գտնելուց յետոյ կը սկսեն գիւղացիներից լուծվրէժը: Թէ ինչ կը լինի գիւղացիների դրութինը՝ միայն նրանք կարող են երեակայել, որոնք գիւղեն թուրք աւազակի վրէժ լուծելու ծարաւ:

Թուրք աւազակների պատուհանների վրա են աւելացնենք և բնութեան տուած պատուհանայն ժամանակ մեր գիւղացու զրութիւնը հականալի կը լինի: Մի քանի գիւղական հասարակութիւններ բոլորովմին զրկված են ապրուսամիջոցից, նրանց ամբողջ տարվայ աշխատանքարդիւնը՝ կարկատահար է եղել: Այս տարի բարովին եկամուս չունեն հետեւեալ գիւղացիները գիւղեյ-ճարտարեցիները, զուգեյ-ճարտարեցիները, ինուչինացիները և գիշեցիները:

Ս. Մանասեանց

ՆԱՄԱԿ ՇՈՒՇՈՒ ԳԱՒԱՌԻՑ

Վուլիսի 8-ին վաճ հայերին» ռուսերէն ժողովածու

Սեր գաւառի Մաշաղիքենդ գիւղից 2 վերստ
հեռաւորութեան վրա գտնվում է Քերթ գիւղացի
Խոսրովի արագ քաշելու գործարանը։ Սա իր գոր-
ծարանից ցերեկվայ 12 ժամին տանում է ճա-
նապարհելու ակցիզային պաշտօնեային, որը ե-
կած է լինում թոյլաւութիւն տալու արագ քա-
շելու համար։ Վերադարձին պատահում է երեք
թուրքերի, որոնք խնդրում են Խոսրովից՝ որ ի-
րանց ցոյց տայ մի ջրի ազբիւր, որտեղ կարո-
ղանան իրանց ծարաւը յագեցնել։ Հայ գիւղա-
ցին ցոյց է տալիս ազբիւր։ Դուրս է գալիս,
որ այդ թուրքերը աւագակներ են, որոնք ազ-
բիւրի մօտ սկսում են թալանել Խոսրովին։ Հե-
ռուից մի կին նկատում է, որ իր համագիւղա-
ցուն թալանում են, սկսում է զսուալով օգնու-
թիւն կանչել։ Երջակայքում գտնված մարդիկ
շտապում են ոէպի ազբիւրը, բայց աւագակները
փախչում են մօտիկ գտնվող սարի լանջը, իրանց
համար ապահով տեղ գտնում և սկսում հայցան
արձակել։ Նրանց մօտ լինում է մինչև 500 հատ
փամփուշտ։ Երկու կողմից սկսում է հրացանա-
ձութիւն, որ տեսում է չորս ժամի չափ. աւա-

12—13 տարեկան: Այս վերջինը տիկնոց որդեգրին կըսէ անցեալ օր—զիս միջոցով մը դուրս հանեցէք այս որբանոցին, պատիւս պիտի Կորմանցնեմ:—Անմիջապէս քահանաներ և ուրիշ միսիօնարներ խառն նիստ մը կը գումարեն, և առաջնակարգ թիշկներէ կազմուած մասնախուեր մը կերթայ որբանոց՝ հիւանդ տասներեամեայ որբուժի մը ըննելու»...

դրական երէցներէն և պատւաւոր ընտանիքներէն: Անցեալ տարի այդ ամսմն 30-ի չափ որբերու որբուժներ հաւաքեր է՝ որոց համար մեծաքանակ նպաստ կը ստանայ եղեր Ամերիկային «Stamboul»-ի թղթակից կըսէ՝ թէ «այս տարօրինակ մարգասէրն հեռու էր սուրբ մը լինելէ վասն զի մասնաւոր յանձնախումբ մը, որուն մէջ թիշկներ ալ կային (դօկտօր Կօնսթան

Նպիսկոպոսը կուրանայ և իր վրա չառնէր տղեր մեղք, այլ կը վերագրէ ուսուցչի մը՝ զոր իր ծափով, տարի մը առաջ, Ամերիկա դրկեր է կրթելու համար... արդեօք ինչ բանի մէջ—յետոյ մեղքը ձգեր է 12—13 տարեկան տղում մը վրա՝ զոր Երուսաղէմ դրկեր է եղեր...: Նամակագիրը կըսէ թէ՝ «Եթէ անոնք էին մեղաւոր, ինչո՞ւ հետապնդակ ժամանակ առանձիւ տառա»:

Պոկտօր Ֆէլիքսեան և ուրիշներ) ահովելի դադար նիքներ հանեցին մէջտեղ» Որբանոցին խոհաբարուհին ալ խոստովանութիւններ ըրեր և յայտարարեր է միամնագամայն՝ թէ զեռ շատ բաներ ունի ըսելիք՝ բայց կը պահէ դատարանին առջև ըսելու համար:

Մեր պատրիարքարանը երբէք չը գրադիեցա

բայց միւս որեքրն՝ իրանց խառավանութեան մէջ, յայտարարեր են՝ թէ ինքնաւ եպիսկոպոս է եղեր մեղաւորն և ուրիշներուն ալ մեղսակից։ Խզմիրի ազգային վարչութիւնը բողքեր է հրապարականին (յայտնի չէ՝ թէ որ) և դատ պիտի բանայ եղեր...

այս ինպրով, մինչդեռ իրեն հայ որբուժիներու խնդիր, պիտի կանխէք և ուժգնապէս պիտի բողոքէր։ Արգեօք յիշեալ տարաբաղդ որբուժիներն Օրմանեան պատրիարքի խղճին առջև, թէ հայ հրէուժիք մը չափ ալ արձանիք չունին... արդեօք պապական հանած վարած երիտասարդ մը՝ Յօակոմոթին, ոռոծ պաներու և կրորիկ ամսա

Նզմիրի մէջ հրատարակված «Խըգմէթ» անուն
թուրք թերթը կը գրէ՝ թէ այդ եպիսկոպոսը 60
տարեկան ամերիկացի մէ և կը կոչուի Ֆէրքին՝
որ, ըստ տեղեկագրի երեք բժիշկներու, հա-
տատված է թէ՝ իր խնամոցն յանձնված հինգ
աղջիկներու պատիւը բռնաբարած է:

Հսու նորագոյն տեղեկութեանց՝ զոր մայրաբարձրագիւղ «Stamboul» ֆրանսերէն թերթն ստացած է Իզմիրէն, այդ Ֆէրքին անուն հրէշ եպիփոպուլին խնդիրը դատարան պիտի ենէք: Թիրեւ թէ այդ մարդակերպ ճիւաղը՝ քսան տարի առաջ իզմիրցի (բնիկ եւրօպացի՝ որ Իզմիր ծընած է) ջերմեռանդ կաթօլիկ մը Աննելով ելեր Միացեալ Նահանգները գնացեր, հոն բողոքական դարձեր և մէկ քանի տարի առաջ եպիփոպուլիան տիտղոսով ու տարազով Իզմիր վերադարձեր է, առանց համակրվելու տեղւոյն բո-

տառները: Ի վերջոյ թվվակիցը հարկաւոր է համարել ցոյց տալ իր «հայրենասիրութիւնը» ասելով, որ մահմետական հոգևորականութեան և դէրփիչների վրա ոչ ոք ուշադրութիւն չէ դարձնում: «Բոլոր աղանդներին արգելված է ազատ քարոզելը, ասում է թղթակիցը, միայն մուսիլմաններն են, որ չեն սանձահարվում և բացարձակ կերպով ամեն տեղ գրգռվում են մեզ դէմ մեր դէպի նրանց ունեցած ներողամութեան փոխարէն: Մասմետական ինտելիգենցիայի գործունէկութիւնը մեզ մօտ էլ պակաս յանցաւոր չէ, քան Պարսկաստանի սահմանակից գաւառներում: Ովքեր են հովանաւորում կողոպուտներին և աւազակութիւններին, եթէ ոչ ըէկերը և խաները: Բոլոր վաճառականները, առանց բացառութեան, ապրում են չայի և շաքարի կօնտրաբանդայով և հովանաւորում են կօնտրաբանդիաններին, որոնք ապրում են ծմակներում ոչ առանց անտառային և գաւառական վարչութեան գիտութեան, այդ վարչու-

թիւնը բացարձակ կերպով է բաշխում «փեշ-

կիրակի օր, յուլիսի 12-ին, լեհացիների գրամատիական-օպերետային խումբը, Վարչավայրի բալետային խմբի հետ միասին, Ազնուականների թատրօնում տուեց մի ներկայացում: Աջողութեամբ խաղացին «Երեխաններ» և «Երկու խոռլը կօմէդիաները»: Ապա տեղի ունեցան պարեր, գլուխուրապէս լեհական ազգային պարեր: Վերջում կատարվեց լեհական ժողովրդական բալետը՝ «Հարսանիկը Օյցօվում», որը առաջ բերեց հանգիստականների մէջ բուռն ծափահարութիւններ: Այսօր, չորեքշաբթի օր, նոյն թատրօնում տեղի կունինայ լեհական երկորոդ ներկայացում-բայիչտր:

ՀՈԽԵՌՈՅ մեզ գրում են. «Հանդուցեալ Առաքել Արագիելեանցի բագուաբնակ ժառանգները, իսպան հօթ միշտակո առանց համբա՝ պարե

Թիֆլիսի քաղաքային ինքնավարութեան որոշումը՝ յետ գնել ձիաքաջ երկաթուղին՝ արդէն իրագործվում է։ Վաղօններն արդէն պատրաստվում են։

Մուկայում բացիկ է բիօլօգիական և ա-

բօրատօրիա անունով մի հիմնարկութիւն, որի ղեկավարն է յայտնի պրօֆէսօր Ախովման: Այդ լաբորատորիան ուսումնասիրում է այն միջամտներ, որոնք պահանջում են առաջարկագործություն:

չառնորդ և տառապը, որով վասառը են ցոյց սկզբացու գմբչիք շրմութիւնն աւարտութ:

ՓՕԹԻՒՅ մեղ գրում են. «Այստեղի հայերի զգուանքն ու ատելութիւնը այնքան աճել է գեղի իրանց քահանան, որ վճռել են զրկել նրան ու ձկլից. այս օրերս մի բարութագիր են ուղար-

«Կարս» լրագիրը հաղորդում է հետևեալը. «Յոմիորի 25-ին, զիշերը, սահմանագլխի պահակ

ନେବ, ଶାରାତିକାମାଳାନ୍ ଜୀବନକୁଟିଥିଲୁନ୍ଦର, ଓ ମେଳିନ୍
ଗୁବେମ. ହାତାଟାପାର୍କ୍ ଠେକ୍ ଜାନିବାନ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କରୁଠେବାନ୍
କ୍ଷେତ୍ରକ୍ଷେତ୍ରେ ଶ୍ଵାସପାର୍କ୍ ଭିଲୁନ୍ଦର, ଆଟାର, ଜାମକ୍ଷେତ୍ର-
ଠେବାନ୍ଦର, ଅମ୍ବାର ପାରିପାରିପାରାନାଳିନ୍ ଡିପ୍ଲୋମେଟ୍ରୀ

կը կազմեն, առա այս է բոլորը: Պատրիարքն՝
որ պիտի հրաժարէր, սուտ է, սուլթանը ամեն
բան խոստացեր է եղեր իրեն, այսպէս յայտա-
րարեց անշեալ օր խառն ժաղովոյ մէջ, և որով-
համարէին իրենց շահատակութիւնքը՝ և գոնէ
չնորդակալութեան չը պիտի սպասէին. բայց
իրենց գործադրած չարիքներուն համար չնոր-
ճակալութիւն սպասող այդ տեսակ ամենապա-

Տեսաւ մեր բարեմիտս ժողովականները, անոնք որ
դեր չունեն անցած դարձած խաղերուն մէջ և
նուագագործիներու պէս՝ ինչպէս որ լարվին՝
այնպէս կը նուագեն, այդ ժողովին մէջ շնոր-
տինսներու և բարձրապատճեներու ինչ անուն
տալ... Անշաւշա այդ վարձկան թէերթի էֆէնդի
խթագիրն ալ անհնոյ քով նշանակութիւն չի
կրնար աննենալ. Նա, վերջապէս կը նմանի այն

Հաշամիտու խայտառակութեամբ դուրս կը զօ-
սկած կամ ինչպատճեան ճաշարանապետէն...

բայց զարմանալի չէ, ատենապետ Տատեան Յարութիւն փաշան խիստ մեծ ցաւ զդացեր է որ՝ նոյն օրը խառն ժողովին բացակայ գտնվել թիւնը՝ որ թէպէտ թւով քիչ սակայն հանած աղմուկը բաւական շատ է: Ապահով լինելով որ Միլքիսեղեկ եպիսկոպոս չընդունիր այդ պաշտօնն ալ, յաւ կը լինի որ Օրմանեան սրբազն

լով արժանի չէ եղեք այդ ձրի շնորհակալութենէն բաժին մալ իրեն հանել տալու իրեն գործակից տիպար պատրիարքին տիպար գործունէութեանն, և այդ իսկ պատճառով էր, որ Կ. Պօլսի հայոց վարձկան թերթն ալ հետեւել օրն համով հոսով երկու տող նուիրեք է բարձր ապատիւն, որ միք սիրալիր խորհրդակցութեամբ և փութաջան գործակցութեամբ ոչ սակաւ, ոիւ բացուցած է ս. պատրիարք հօր զանազան դիմումներն ու ձեռնարկութիւնները օրակարգի բնու ինչ խնդիրներուն ու գործերուն իր սահմերէն մէկն ալ հոն զրկէ:

